

Et medlem, der ikke er tilmeldt en uddannelsesinstitution, anses som udgangspunkt ikke for at deltage i undervisning.

Som arbejdsminister kan jeg ikke svare på, om det er muligt – retmæssigt eller uretmæssigt – at følge undervisning på de akademiske overbygninger uden at være tilmeldt universitetet.

Jeg kan bekræfte, at bachelorer har mulighed for at blive optaget i en arbejdsløshedskasse som dimittender på grundlag af deres bachelorgrad. De har således mulighed for at modtage dagpenge under ledighed, hvis de almindelige betingelser for ret til dagpenge er opfyldt, herunder betingelserne om at være til rådighed for formidlet arbejde og aktivt søge arbejde.

Det er arbejdsløshedskasserne, som skal vurdere, om betingelserne for ret til dagpenge er opfyldt. Hvis en arbejdsløshedskasse finder, at et medlem står til rådighed, men at der dog er tvivl om medlemmets tilknytning til arbejdsmarkedet, skal arbejdsløshedskassen give medlemmet en frist på højst 3 måneder til at vise sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kassen skal herefter på baggrund af medlemmets oplysninger om arbejdssøgning, deltagelse i kurser og andre tilbud, der øger mulighederne for at få arbejde, vurdere, om medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Har et medlem modtaget dagpenge samtidig med deltagelse i undervisning, skal medlemmet tilbagebetale samtlige dagpenge, der er modtaget i perioden. Herudover vil medlemmet blive pålagt en sanktion for svig.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har over for mig oplyst, at man er bekendt med den rejste problemstilling og derfor har iværksat en undersøgelse med henblik på at afklare, om der reelt forekommer et systematisk dagpengemisbrug blandt ledige, som er optaget i dagpengesystemet som dimittender på grundlag af en bachelorgrad. Direktoratet vil samtidig præcisere reglerne på området over for de arbejdsløshedskasser, som forsikrer bachelorer.

Når undersøgelsen er gennemført, vil jeg tage stilling til, om undersøgelsens resultater er af en sådan karakter, at de giver grundlag for at iværksætte særlige initiativer over for denne gruppe ledige.

Spm. nr. S 557

Til kulturministeren (8/6 98) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren med henblik på et eventuelt samråd kommentere den kritik, der på børneteaterområdet har været af refusionsudvalgets virke og habilitet?«

Begrundelse

Da refusionsudvalgets bedømmelse er afgørende for, om biblioteker, skoler og daginstitutioner kan opnå tilskud til deres køb af forestillinger, ønskes ministerens vurdering af, om det ikke ville være mere rimeligt i stedet at benytte vurderinger fra disse brugergrupper.

Svar (16/6 98)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): I forbindelse med den seneste revision af teaterloven i 1996 (Kulturministeriets bekg. nr. 217 af 22. marts 1996) kom bestemmelserne om den nuværende refusionsgodkendelse som bekendt ind i loven. Med den nye ordning ønskede man, at der fremover skulle ske en teaterfaglig vurdering af de enkelte forestillingers kvalitet som forudsætning for refusionsgodkendelse. Den nye ordning er efter forhandling med Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner udmøntet i Kulturministeriets bekg. nr. 171 af 26. februar 1997 (Bekendtgørelse om statsrefusion af kommunernes og amtskommunernes udgifter ved køb af refusionsgodkendte forestillinger af børneteater og opsøgende teater).

Udover de offentligt støttede teatre, der helt eller i overvejende grad spiller børneteater, er der omkring 75-80 teatre, der ikke modtager støtte i henhold til teaterloven. Det er disse teatres forestillinger, der er omfattet af bestemmelserne, der indebærer, at de for at opnå refusionsgodkendelse skal forevise forestillingen for refusionsudvalget til bedømmelse, før der kan opnås refusion.

Den tidligere ordning gav ikke mulighed for at unklade refusionsgodkendelse som konsekvens af forestillingernes kvalitet, hvilket ikke fandtes rimeligt i forhold til brugerne, der ofte betragter refusionsgodkendelsen som et kvalitetsstempel. Det var et udtalt ønske fra bruger-